



Fitxa tècnica

Guió Hirokazu Koreeda **Música** Haruomi Hosono **Interpretació** Kirin Kiki, Sôsuke Ikematsu, Lily Franky, Moemi Katayama, Sakura Ando, Mayu Matsumoto **Durada** 121 min **Gènere** Drama, pobresa **Llengües** Japonès amb subtítols en espanyol

Sinopsi

Osamu i el seu fill es troben amb una nena al mig d'un fred glacial. Al principi, i després de ser reticent a acollir la nena, l'esposa d'Osamu acceptarà cuidar-la quan s'assabenti de les dificultats que afronta. Tot i que la família és pobre i amb prou feines guanya prou diners per sobreviure a través de petits delictes, semblen viure feliços junts, fins que un accident imprevist revela secrets ocults i posa a prova els llaços que els uneixen. (Filmaffinity)

Crítica

'Un asunto de familia': mestre Kore-eda

Els llaços familiars, i el que signifiquen, o no, sempre han estat al centre de les preocupacions d'Hirokazu Kore-eda. Tot i que ja tenia una bona gran carrera a les seves esqueses (*After life*, *Distance*), el japonès va entrar a les nostres sales fosques amb la no menys tenebrosa *Nadie sabe* (2004), un demolidor drama neorealista sobre un grup de nens abandonats a la seva sort per una mare més que irresponsable. Ens va deixar completament fora de combat amb aquella targeta de presentació, encara que en els últims temps, malgrat seguir fidel a les seves obsessions, va donar la impressió d'haver-se anat endolcint fins arribar a *Nuestra hermana pequeña* (2015), una mena d'anime amb actors de carn i ossos, on unes *donetes* d'ulls ametllats acollien en el seu si familiar la petita germanastra de la qual no sabien res. **Un asunto de familia conjuga d'alguna manera aquestes dues tendències, la més dura i la més carrinclona, aconseguint un equilibri perfecte.**

Els protagonistes són un clan de lladregots, força simpàtics, que podrien recordar la brivall família del coreà Song Kang-ho a *The Host* (Bong Jon-hoo, 2006). **Aquí no hi ha monstre, si no és aquell que hi ha a la part negra de tot ésser humà.** Però sí que hi ha un segrest. Entre furt i furt, la parella que porta les regnes familiars s'apiada d'una nena que sembla viure abandonada al balcó de casa, famolenca i plorosa, com els nens de *Nadie sabe*, i decideixen adoptar-la, convertint-la en la germana petita de l'infant que, entrenat pel patriarca, roba a les botigues del barri. Alguna cosa no està bé, òbviament, en aquest *procés d'adopció*, i, encara que la nena abans maltractada és feliç amb la seva nova vida, la tensió s'acabarà alliberant a l'últim terç del film, posant en dubte les diverses transgressions d'aquesta família no en ús, que deixen en l'aire una cadena de problemes morals. Des de la delinqüència com a forma de vida fins a la pertinença d'aquesta consanguinitat, que tants disgustos ha reportat en la història de la Humanitat. El petit del clan intenta protegir la nena acabada d'arribar de l'educació d'un lladre que ell mateix ha rebut. Però d'una manera o d'una altra resulta impossible escapar a la culpa. El llarg pla fix sobre el rostre de la gran Sakura Andô (*Love Exposure*) resulta demolidor en aquest sentit.

Retrat humanista, alhora que punyent, d'un grup de supervivents en el més baix de l'escala social, **Un asunto de familia** és alguna cosa més que el perdurable compendi dels temes de Kore-eda en l'últim tram de la seva carrera, un film en el qual també podem trobar traces d'*El tercer asesinato* (2017), *De tal padre, tal hijo* (2013) i fins i tot d'*Air Doll* (2009). Tampoc és només la pel·lícula de consens que va posar d'acord el Jurat presidit per Cate Blanchett, que li va atorgar una merescuda Palma d'Or en una edició *cannoise* particularment excel·lent. **Un asunto de familia és la millor pel·lícula de Kore-eda en anys, i l'enèsim certificat que, com a hereu d'Ozu o Naruse, dona la talla de sobres. L'Oscar és una estatueta que fins i tot li ve petita.**

“Un asunto de familia”: premis i seleccions principals

2018: Festival de Canes: Palma d'Or (millor pel·lícula)
2018: Globus d'Or: nominada a millor pel·lícula de parla no anglesa
2018: Associació de Crítics de Los Angeles: millor film estranger (*ex aequo*)
2018: National Board of Review (NBR): millors pel·lícules estrangeres de l'any
2018: Critics Choice Awards: nominada a millor pel·lícula de parla no anglesa
2018: Premis Independent Spirit: nominada a millor pel·lícula estrangera
2018: Associació de Crítics de Chicago: nominada a millor pel·lícula estrangera
2018: British Independent Film Awards (BIFA): nominada a millor film internacional
2018: Satellite Awards: nominada a millor pel·lícula de parla no anglesa

Hirokazu Koreeda

Filmografia com a director

2019 <i>The Truth</i> (postproducció)	2008 <i>Daijôbu de aruyô ni: Cocco owaranai tabi</i> (documental)
2018 <i>Un asunto de familia</i>	2008 <i>Still Walking</i>
2017 <i>El tercer assassinat</i>	2006 <i>Hana</i>
2016 <i>Después de la tormenta</i>	2004 <i>Nadie sabe</i>
2015 <i>Ishibumi</i> (documental TV)	2001 <i>Distance</i>
2015 <i>Nuestra hermana pequeña</i>	1998 <i>After life</i>
2013 <i>De tal padre, tal hijo</i>	1996 <i>Without Memory</i> (documental TV)
2012 <i>Going My Home</i> (minisèrieTV) (5 episodis)	1995 <i>Maboroshi</i>
2012 <i>Fukushima kara no messêji</i> (curt documental)	1994 <i>Kare no inai hachigatsu ga</i> (documental)
2011 <i>Milagro</i>	1991 <i>Mou hitotsu no kyôiku - Ina shogakkou haru gumi no kiroku</i> (documental)
2010 <i>Ayashiki bungô kaidan</i> (sèrie TV) (1 episodi)	1991 <i>Shikashi - Fukushi kirisute no jidai ni</i> (documental)
2009 <i>Air doll</i>	1989 <i>Nonfix</i> (sèrie documental TV)

Biografia



Somiava ser novel·lista, però el destí li tenia reservada l'excel·lència en un altre art. Kore-eda es va llicenciar a la Universitat de Waseda el 1987 i immediatament va entrar a treballar com a ajudant de direcció en un canal televisiu japonès. A poc a poc es va anar acostant al món del documental. De fet el 1991 va debutar en el llarg amb un film de no ficció, *Lessons for a Calf*. Aquest vincle intens amb la realitat serà present en totes les seves pel·lícules en el futur, fins i tot en les de ficció. El 1995 va presentar a Venècia la seva primera obra de ficció, *Maborosi*, mereixedora de l'Osella d'Or. Des de llavors Kore-eda s'ha convertit en referent del cinema japonès i oriental en general amb obres mestres de la talla d'*After Life* (premi FIPRESCI al Festival de Sant Sebastià), *Distance*, *Nadie sabe* (la primera de les seves pel·lícules que va tenir distribució a les nostres sales), *Hana* o *Still Walking*.



Organització:



En conveni amb:



Amb el suport de:

